после наистина се съмняваше. Бебето почна да мърда и жената да го люлѣе. Момчето и момичето, които по-рано бѣха неподвижни, сега си играеха съ топка. Отъ ливадата пѣтелътъ почна да пѣе. Чифликчията ходѣше около чифлика съ голѣма горлость, бакалина влѣзе въ дукяна и почна да спуска пердетата, за да се запази отъ слънцето. Но само въ нѣколко минути и движенията почнаха де се намаляватъ. Бузкитѣ на децата започнаха да блѣднѣятъ.

Иванчо забеляза това и извика:

— Гледайте, тѣ умиратъ!

— Да, каза госпожата, ние забравихме храна, а тѣ не могатъ да живѣятъ безъ нея дълго време. Тя издръпна единъ звънецъ и единъ нисъкъ пъленъ човѣкъ се яви на вратата.

— Господине, тѣзи хора отъ това село ще умратъ отъ гладъ.

— О, каза той, това не бива да стане, и като надвеси ржцетѣ си надъ играчкята изчезна. Тогава постепенно всичко се раздвижи. Жената, която стоеше на терасата, стана и отиде въ кжщи. Куминътъ се задими. Чифликчията намѣри една кофа и почна да дои кравата. Кокошкитѣ почнаха да ровятъ земята и да търсятъ червей.

Иванчо и Милка бѣха възхитени. Тѣ наблюдаваха малкитѣ хора, които се движеха. Не следъ дълго децата забелязаха, че слънчевитѣ лѫчи почнаха да намаляватъ. Момчето и момичето седнаха на стъблитѣ на чифлика, като че ли бѣха уморени. Бебето плачеше все повече и повече. Чифликчията спрѣ работата си въ градината и седна подъ едно дърво. Цвѣтоветѣ затвориха чашкитѣ си. Госпожа Природа започна да пѣе тиха приспивателна пѣсень. Една хубава фигура, облечена въ сиво се промъкна презъ прозореца и изтръсо прахътъ отъ сребърнитѣ си крила върху селото. Дървета, животни и хора — всички заспаха.

— Нищо не може да живѣе безъ сънь, каза тихо Природата.

Милка и Иванчо живо наблюдаваха онова което стана съ тѣхната играчка — селото.

— Добре, деца, се обади нѣкой задъ вратата, какво научихте днесъ въ училището?

Това бѣше баща имъ. Той идеше да каже лека нощь, както винаги.

Иванчо си поотъркa очитѣ и хвърли погледъ къмъ селото, а после къмъ Милка. Тя бѣше замислена.

— О, отговори Иванчо, ние научихме, че нищо не може да живѣе и расте безъ въздухъ! вода и. . . той се спрѣ да помисли

— Слънце, храна и сънь, довърши Милка чевръсто.

— Това е много вѣрно, каза бащата. Ако ти и Милка искате да бждете здрави и весели презъ цѣлия си животъ, трѣбва всѣкога да имате за ваши най-добри приятели, чистия въздухъ, чистата вода, слънцето, добрата храна и спокойния сънь. Струва ми се, че чувамъ сънчо да ви вика, свърши той съ усмивка, като ги цѣлуна и имъ пожела лека нощь.

Приказка безъ думи

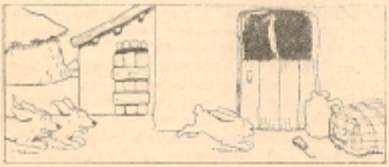

Платете си веднага абонамента, за да получите следъ 15 дни най-хубавата до сега книжка на списание „НОВА КАРТИННА ГАЛЕРИЯ". — Мартенск арадость. Мартенска радость е съ шестцвѣтна корица и хубава мартеница.